

'GOTTES ZEIT IST DIE ALLERBESTE ZEIT'

Dat een van ons het eerst, dus voor het laatst.

De ene en de andere draad, hun knoop,
alsof er nooit meer een verschil zou zijn.

Een eender ongelijke levensloop.

Ook wij, die onze uren samen tellen,
bereiken wel de som van ons bestaan,
maar zullen die tot slot niet kunnen delen,
we hebben nog te stellen met de tijd.

We kenden elkaar net, ik zag een haar
los op je trui, wat later op de mijne.

Dat was dus ook van jou, lang en fijn en blond.

'k Was wat verward toen ik het vond.

Waar liet ik het? 't Kon zomaar niet verdwijnen.

Ik legde 't op mijn hoofd en op mijn haar.

Wiel Kusters